

ADS.

CONSEIL D'ETAT - RAAD VAN STATE LEGISLATION - WETGEVING L
23-03-1983
Transmis à M. Overgemaakt aan de H. KONINKRIJK BELGIE.

L. 15.063/8.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, de 5e november 1982 door de Gemeenschapsminister van Huisvesting verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve "tot wijziging van het koninklijk besluit van 15 januari 1936 betreffende de voorwaarden tot toelating der maatschappijen voor de Kleine Landeigendom", heeft de 10e maart 1983 het volgend advies gegeven :

ALGEMENE OPMERKINGEN.

Het voorgelegde ontwerp-besluit van de Vlaamse Executieve strekt tot wijziging van artikel 5, 5°, van het koninklijk besluit van 15 januari 1936 "betreffende de voorwaarden tot toelating der Maatschappijen voor den Kleinen Landeigendom". In hedendaagse juridische termen vertaald, is dat besluit het op grond van artikel 17 van de Huisvestingscode (welke Code is vastgesteld bij het koninklijk besluit van 10 december 1970 en bekrachtigd bij de wet van 2 juli 1971) door de Koning vastgestelde "algemeen reglement" overeenkomstig hetwelk de Nationale Landmaatschappij (N.L.M.) de erkenning verleent aan maatschappijen werkzaam op het terrein van de huisvesting in zoverre deze onder de N.L.M. ressorteert.

Artikel 5 van dat koninklijk besluit van 15 januari 1936 bepaalt de verbintenissen die de maatschappijen in hun statuten dienen op te nemen om de erkenning te bekomen. De vijfde van deze verbintenissen wil de Vlaamse Executieve met het voorgelegde ontwerp wijzigen.

Men kan er wellicht toe geneigd zijn zich af te vragen of aldus de Vlaamse Executieve niet ingrijpt in de regeling van de activiteiten, de taken van de N.L.M., door namelijk de voorwaarden te wijzigen waaronder de N.L.M. maatschappijen kan erkennen. In de veronderstelling dat deze vraag zinnig gesteld kan worden en dat zij bovendien een bevestigend antwoord moet krijgen, rijst het probleem of het Vlaamse en het Waalse Gewest aan artikel 6, § 1, IV, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, dat hen met "de huisvesting" belast, de bevoegdheid ontlenen om, elk voor zich, de activiteiten van een vooralsnog steeds nationale instelling te regelen.

De Raad van State acht het hoe dan ook niet verantwoord, naar aanleiding van een niet zo erg belangrijk ontwerp als het onderhavige, op dit fundamentele probleem nader in te gaan.

Zeker doet het ontwerp de vraag rijzen op welke maatschappijen het toepasselijk zal zijn. In meer algemene termen gesteld, is die vraag de volgende : ten opzichte van welke maatschappijen, gevisieerd in het koninklijk besluit van 15 januari 1936, kan het Vlaamse Gewest eigen erkenningsvoorwaarden invoeren ?

Ook op die vraag moet hier niet nader worden ingegaan. Zij is immers naar een bepaald aspect van de meer algemene vraag naar de juiste afbakening van de bevoegdheid die aan het Vlaamse en het Waalse Gewest is verleend in de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Het hoeft nauwelijks gezegd te worden dat noch het Vlaamse noch het Waalse Gewest eigener gezag daaromtrent beslissingen kunnen nemen, dat bijvoorbeeld in het onderhavige geval het Vlaamse Gewest niet discretionair kan beslissen welke maatschappijen de ontworpen nieuwe erkenningsvoorwaarden zullen moeten naleven. Het Vlaamse Gewest en het Waalse Gewest moeten zich gewoon voegen naar de bevoegdheidsafbakening zoals deze zich opdringt aan de hand van de interpretatie van de bijzondere wet.

DE AANHEF.

1. Men schrappe de eerste tot de zesde aanhaling, aangezien de vermelding van de wetten en besluiten betreffende de gewestvorming overbodig is (één tot vijf), en de wetten op de Raad van State niet moeten worden vermeld daar het advies is gevraagd (zes).

.../...

2. Aan de andere kant voege men als eerste aanhaling een verwijzing in naar de rechtsgrond van het ontwerp; zij kan luiden als volgt : "Gelet op het koninklijk besluit van 10 december 1970 houdende de Huisvestingscode, bekrachtigd bij de wet van 2 juli 1971, inzonderheid op artikel 17;".

3. Als laatste aanhaling voege men in : "Gelet op het advies van de Raad van State;".

4. Men schrijve "Op de voordracht ..." in plaats van "Op voordracht ...".

5. De Gemeenschapsministers die de tekst ondertekenen, moeten hem ook voordragen.

HET BEPALEND GEDEELTE.

Wat de reglementaire besluiten betreft, is het wenselijk dat bijwijziging ervan door een gemeenschap of een gewest, men geen vrede neemt met een gedeeltelijke wijziging van de vroegere tekst, maar dat de materie per gemeenschap of per gewest herwerkt wordt en dat, wat betreft de betrokken gemeenschap of het betrokken gewest, de vroegere tekst uitdrukkelijk opgeheven wordt.

Wil men naar aanleiding van het huidige ontwerp niet zo ver gaan, dan moet men toch aan de ene kant duidelijk doen uitkomen dat de ontworpen tekst enkel voor het Vlaamse Gewest geldt, aan de andere kant de redactie en de lectuur van het te wijzigen koninklijk besluit niet nutteloos verzwaren. Deze dubbele doelstelling kan naar het oordeel van de Raad het best verwezenlijkt worden door de ontworpen bepaling als een artikel 5bis in het te wijzigen besluit in te voegen. De volgende tekst wordt voorgesteld :

"Enig artikel.-

Een artikel 5bis, luidend als volgt, wordt in het koninklijk besluit van 15 januari 1936 betreffende de voorwaarden tot toelating der maatschappijen voor de Kleine Landeigendom ingevoegd :

"Artikel 5bis. In afwijking van artikel 5, 5°, geldt voor het Vlaamse Gewest de volgende bepaling : de kasvoorraad en het tegoed op één rekening, hetzij een postrekening, hetzij een rekening van een openbare financiële instelling, beneden de som van 100.000 frank houden, het resterende deel op rekening-courant storten bij de Nationale Maatschappij".

De kamer was samengesteld uit

de Heren :	G. BAETEMAN,	kamervoorzitter,
	J. NIMMEGEERS,	staatsraden,
	J. BORRET,	
	G. VAN HECKE,	assessoren van de
	F. DE KEMPENEER,	afdeling wetgeving,
Mevrouw :	S. VAN AELST,	toegevoegd griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. DE COENE,
auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

S. VAN AELST.

G. BAETEMAN.